

Na osnovu članka 23. Statuta Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH" broj: 1/00), Skupština Brčko Distrikta na 54. sjednici održanoj 13. decembra 2002.godine, usvaja

ZAKON O SOCIJALNOJ SKRBI BRČKO DISTRIKTA

I.– OSNOVNE ODREDBE

ČLANAK 1

Ovim zakonom uređuju se načela zaštite starih, iznemoglih i drugih osoba u stanju socijalne potrebe, najmanji obim prava na određene oblike socijalne skrbi i uvjeti za njihovo ostvarivanje, osnove organizacije u oblasti socijalne skrbi i financiranje te djelatnosti, kao i druga pitanja od značaja za ostvarivanje socijalne skrbi građana Distrikta (u daljem tekstu: Distrikta).

ČLANAK 2

Socijalna skrb je u smislu ovog zakona, organizirana djelatnost usmjerena na suzbijanje i otklanjanje uzroka i posljedica stanja socijalne potrebe u svim oblastima društvenog života i rada i pružanja pomoći građanima i njihovim obiteljima kada se nađu u takvom stanju.

Socijalnom potrebom smatra se stanje u kojem je građanin ili obitelji neophodna pomoć u cilju savladavanja socijalnih teškoća i zadovoljavanja osnovnih životnih potreba.

ČLANAK 3

U skladu s načelima uzajamnosti i solidarnosti socijalna skrb sprovodi se:

- Otkrivanjem, praćenjem i proučavanjem uzroka koji dovode do stanja socijalne potrebe;
- Sprječavanjem nastajanja uzroka koji izazivaju stanje socijalne potrebe;
- Otklanjanjem stanja socijalne potrebe, stvaranjem uvjeta za samostalan život i sposobljavanjem za rad osoba koje se nađu u stanju socijalne potrebe;
- Osiguranjem neophodnih sredstava za život osobama u stanju socijalne potrebe;
- Pružanjem usluga socijalnog i drugog stručnog rada;
- Poduzimanjem drugih mjera radi ostvarivanja ciljeva socijalne skrbi.

ČLANAK 4

Socijalna skrb osigurava se građanima Distrikta koji su nesposobni za rad, koji nemaju sredstava za život i srodnika koji su zakonom obvezni i u mogućnosti da im osiguraju izdržavanje, i građanima i obiteljima koji svojim radom i po osnovu rada, kao i po osnovu imovinskih prava

usljud posebnih okolnosti ne mogu da osiguraju dovoljno sredstava za zadovoljavanje životnih potreba.

ČLANAK 5

Nositelji socijalne skrbi podstiču razvoj socijalne skrbi organizirano rade na ostvarivanju njenih ciljeva, osiguravaju ostvarivanje prava na socijalnu skrb utvrđenih ovim zakonom uključujući i financiranje tih prava.

Pored obveza iz stavka 1. ovog članka, nositelj socijalne skrbi mogu ustanovljavati druge oblike i prava, kao i propisivati uvjete za njihovo ostvarivanje, pod uvjetom da za to osiguraju potrebna sredstva.

ČLANAK 6

Radi vršenja poslova i realizacije prava utvrđenih ovim zakonom osnivaju se ustanove socijalne skrbi.

Pojedine poslove iz djelatnosti socijalne skrbi mogu vršiti socijalno – humanitarne organizacije, udruženja građana i pojedini građani, kao i druge ustanove i poduzeća u skladu s ovim zakonom.

ČLANAK 7

Prava iz socijalne skrbi su osobna i ne mogu se prenositi.

ČLANAK 8

Vrsta, oblik i obim prava iz socijalne skrbi određuju se u ovisnosti od materijalnih mogućnosti nositelja socijalne skrbi i stanja socijalne potrebe osoba kojima se zaštita pruža, pri čemu se uzimaju u obzir i uvjeti sredine u kojoj osobe žive.

ČLANAK 9

Pravo na određeni oblik socijalne skrbi, propisane ovim zakonom, ne može ostvariti osoba koje ispunjava uvjete za ostvarivanje takvog prava po nekom drugom osnovu.

Pravo ostvareno po ovom zakonu gubi osoba koja je ostvarila takvo pravo po nekom drugom osnovu.

ČLANAK 10

Poslove i zadatke socijalne skrbi vrše stručni radnici: socijalni radnici, pravnici, psiholozi, defektolozi, pedagozi, sociolozi, liječnici i drugo medicinsko osoblje.

Ovim aktom ustanova socijalne skrbi bliže se određuju radna mesta na kojima rade navedeni stručni radnici.

Radnici iz stavka 1 ovog članka vrše poslove socijalne skrbi u skladu za principima socijalne politike, suvremenim metodama socijalnog rada, dostignućima nauke i društvenog morala.

Pri vršenju poslova socijalne skrbi osigurava se čuvanje profesionalne tajne.

ČLANAK 11

Nositelj socijalne skrbi na području Distrikta je Vlada Brčko Distrikta BiH (u daljem tekstu: gradonačelnik), koju ce predstavljati gradonačelnik, a sredstva za ostvarivanje prava iz socijalne skrbi osiguranju se iz proračuna Distrikta.

DEFINICIJE

ČLANAK 12

Maloljetnikom bez roditeljskog staranja smatra se osoba bez oba roditelja, nepoznatih roditelja, napuštena od roditelja, roditelja lišenih roditeljskog prava i roditelja spriječenih da vrše roditeljsku dužnost.

ČLANAK 13

Maloljetnikom ometenim u fizičkom ili psihičkom razvoju smatra se osoba sa: oštećenjem čula vida ili sluha, poremećajem u govoru i glasu, tjelesnim oštećenjem, psihičkom zaostalošću ili s kombiniranim smetnjama.

ČLANAK 14

Odgojno zanemareni maloljetnik je osoba koja zbog nedovoljnog nadzora i brige roditelja, te negativnog utjecaja sredine narušava opće prihvaćene društvene norme ponašanja.

Odgojno zapušteni maloljetnik je osoba koja svojim ponašanjem u većoj mjeri narušava općeprihvaćene društvene norme i vrši prekršaje ili krivična djela.

ČLANAK 15

Maloljetnikom čiji je razvoj ometen obiteljskim prilikama smatra se osoba čiji roditelji zbog nesređenih obiteljskih odnosa, zlostavljanja, materijalnih ili drugih razloga nisu u mogućnosti da mu osiguraju normalne uvjete za pravilan odgoj, fizički i psihički razvoj.

ČLANAK 16

Zlostavljana djeca su maloljetnici nad kojima je nanešena fizička ili psihička bol ili oštećenje, a koje je prouzrokovalo ugrožavanje zdravlja, fizičkog i psihičkog integriteta osobnosti ili onemogućilo normalan razvoj osobe.

ČLANAK 17

Materijalno neosigurana, za rad nesposobna osoba smatra se odrasla osoba koja nema neophodnih sredstava za izdržavanje, nesposobna je za rad i ne može osigurati sredstva za život po nekom drugom osnovu.

ČLANAK 18

Starim osobama bez obiteljskog staranja u smislu ovog zakona smatraju se osobe starija od 65. godina, odnosno koje nemaju članova obiteljski ni srodnika koji su po Zakonu obvezni da ih izdržavaju ili ako ih imaju, da nisu u mogućnosti da izvršavaju obvezu izdržavanja.

ČLANAK 19

Invalidnom osobom smatra se odrasla osoba kod koje, uslijed fizičkih ili psihičkih nedostataka, postoji potpuna ili djelimična nesposobnost za rad.

ČLANAK 20

Osobom s društveno negativnim ponašanjem smatra se osoba koja se odaje besposličarenju, skitnji, prosjačenju, prostituciji, alkoholizmu ili uživanju opojnih droga.

ČLANAK 21

Osobom kojoj je uslijed posebnih okolnosti potreban odgovarajući oblik socijalne skrbi, smatra se osoba koja se nađe u stanju socijalne potrebe zbog pretrpljene elementarne nepogode, migracije, repatrijacije, smrti jednog ili više članova kućanstva, povratka s liječenja, nemogućnosti zaposlenja, otpuštanja s izdržavanja kazne zatvora ili izvršenja odgojne mjere.

ČLANAK 22

Zlostavljanom osobom smatra se odrasla punoljetna osoba nad kojom je počinjen namjerni akt u svrhu nanošenja bola, fizičkog ili psihičkog oštećenja koje je prouzrokovalo ugrožavanje zdravlja, fizičkog ili psihičkog integriteta osobnosti.

ČLANAK 23

Samohranim roditeljem smatra se roditelj koji nije u braku, ne živi u vanbračnoj zajednici s drugim roditeljem djeteta ili djece i sam brine za svoje dijete ili djecu.

ČLANAK 24

Mjesečnim prihodom u smislu ovog zakona se smatra ukupan neto prihod ostvaren u toku jedne godine podjeljen na 12 mjeseci.

ČLANAK 25

Prosječna plaća u smislu ovog zakona definira se kao prosječna mjesečna neto plaća utvrđena mjesečnim statističkim izvješćem Uprave prihoda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

ČLANAK 26

Obitelj u smislu ovog zakona definira se kao životna zajednica roditelja, djece i drugih srodnika.

II - KORISNICI SOCIJALNE SKRBI

ČLANAK 27

Korisnici socijalne skrbi u smislu ovog zakona su osobe koje se nalaze u stanju socijalne potrebe:

1. maloljetnici;
 - bez roditeljskog staranja,
 - ometeni u fizičkom ili psihičkom razvoju,
 - odgojno zanemareni i zapušteni,
 - čiji je razvoj ometen obiteljskim prilikama,
 - zlostavljana djeca.
2. punoljetne osobe,
 - materijalno neosigurane osobe, za rad nesposobne osobe,
 - stare osobe bez obiteljskog staranja,

- invalidne osobe,
- osobe sa društveno negativnim ponašanjem,
- ostale osobe u stanju socijalne potrebe kojima je zbog posebnih okolnosti potrebna socijalna skrb,
- zlostavljane osobe,
- samohrani roditelj.

Gradonačelnik može proširivati krug korisnika socijalne skrbi iz prethodnog stavka, u skladu s planovima razvoja socijalne skrbi.

III. PRAVA IZ SOCIJALNE SKRBI

ČLANAK 28

Prava u socijalnoj skrbi u smislu ovog zakona su:

1. usluge socijalnog i drugog stručnog rada;
2. novčana i druga materijalna pomoć;
3. osposobljavanje za život i rad maloljetnih osoba s posebnim potrebama i odraslih invalidnih osoba;
4. smještaj u ustanovu socijalne skrbi ili u drugu obitelj;
5. kućna njega i pomoć u kući.

IV. UVJETI ZA STJECANJE PRAVA NA POJEDINA PRAVA SOCIJALNE SKRBI

1. USLUGE SOCIJALNOG I DRUGOG STRUČNOG RADA

ČLANAK 29

Uslugama socijalnog rada, u smislu ovog zakona, smatra se preventivna djelatnost, dijagnostika, tretman i savjetodavno – terapijski rad zasnovan na primjeni stručne pomoći pojedincima, obiteljima i društvenim grupama da rješavaju svoje životne teškoće ili pomoći u organiziranju lokalnih i drugih zajednica da sprečavaju socijalne probleme i ublažavaju posljedice.

Pravo na usluge socijalnog rada imaju svi građani.

Gradonačelnik može uz suglasnost Skupštine Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Skupštine), propisivati učešće građana u troškovima određenih usluga socijalnog rada koje pruža socijalna služba, a koja nisu u funkciji preventive, ostvarivanja prava iz ovog zakona i pravne zaštite obitelji.

2. NOVČANA I DRUGA MATERIJALNA PRAVA

ČLANAK 30

Redovna novčana i druga materijalna pomoć ima za cilj da se osobama u stanju socijalne potrebe i članovima njegovog kućanstva osiguraju neophodna sredstva za izdržavanje, kao i da se drugim osobama u stanju socijalne potrebe osiguraju sredstva neophodna za ublažavanje teškoća izazvanih posebnim okolnostima.

Redovna materijalna pomoć može biti stalna ili povremena, isplaćena u novcu ili izdana u naturi. Način izmirivanja ove obvezе ce regulira odjel.

ČLANAK 31

Pravo na redovnu novčanu i drugu materijalnu pomoć ima materijalno neosigurana osoba pod sljedećim uvjetima:

- da ima prebivalište na području Distrikta;
- da je nesposobna za rad;
- da nema nikakvih prihoda;
- da nema srodnika koji su po Zakonu obvezna da je izdržavaju ili ako ih ima da nisu u mogućnosti da izvršavaju obvezu izdržavanja.

ČLANAK 32

Pravo na jednokratnu interventnu novčanu ili drugu materijalnu pomoć ima osoba kojoj je uslijed posebnih okolnosti potreban odgovarajući oblik socijalne skrbi, pod sljedećim posebnim uvjetima:

- Da ima prebivaliste na teritoriju Brčko Distrikta BiH;
- Da nema srodnika koji su po Zakonu obvezni da je izdržavaju ili ako ih ima da nisu u mogućnosti da izvršavaju obvezu izdržavanja.
- Da ima mjesečne prihode manje od 45% od prosječne mjesečne plaće.
- Ako stanje socijalne potrebe ne može biti zadovoljeno po osnovu drugog zakona ili propisa.

Jednokratna interventna pomoć ne smije preći iznos redovne novčane i druge materijalne pomoći isplaćene u tekućem mjesecu u skladu s ovim zakonom i može biti dodijeljena korisniku najviše pet puta godišnje.

Suprotno od prethodnog stavka, naknada zbog smrti jednog ili više članova obitelji će biti isplaćena po preminulom članu obitelji samo jednom, u trostrukom iznosu redovne novčane i druge materijalne pomoći za mjesec u kome se isplaćuje.

ČLANAK 33

Nesposobnim za rad smatra se osoba koja ispunjava jedno od slijedećih uvjeta:

- Osoba potpuno nesposobna za rad, prema propisima o mirovinsko - invalidskom osiguranju;
- Osoba starija od 65 godina ;
- Samohrani roditelj koji se stara o jednom ili više djece do jedne godine života djeteta;
- Žena za vrijeme trudnoće, porođaja i poslije porođaja u trajanju predviđenom po propisima o radnim odnosima;
- Osoba do navršene 15-te godine života;
- Osoba s trajnim smetnjama u psihičkom i fizičkom razvoju.

ČLANAK 34

Nesposobnost za rad iz prethodnog članka u prvostepenom postupku utvrđuju stručna liječnička povjerenstva koja imenuje Odjel za zdravstvo, javnu sigurnost i ostale usluge Vlade Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Odjel). Od ovog pregleda će biti izuzete osobe iz točaka 1 i 5 prethodnog članka.

ČLANAK 35

U drugostepenom postupku odlučuje stručna liječnička komisija koju imenuje gradonačelnik.

ČLANAK 36

Materijalna pomoć sastoji se od:

1. stalne osnovne novčane pomoći;
2. obiteljskog dodatka;
3. dodatka za školovanje i osposobljavanje za rad djece sa posebnim potrebama i punoljetne invalidne osobe;
4. dodatak za njegu i pomoć od druge osobe;
5. povremene pomoći.

ČLANAK 37

Stalna osnovna novčana pomoć pripada samo jednom članu kućanstva kao korisniku pomoći, a dodaci iz točaka 2, 3 i 4 predhodnog članka članovima kućanstva korisnika kao sauživateljima.

Kada više članova kućanstva ispunjava uvjete za stjecanje prava na stalnu osnovnu novčanu pomoć, stalna osnovna novčana pomoć pripada onom članu kućanstva koji ima najpovoljnije uvjete za stjecanje ovog prava.

ČLANAK 38

Kućanstvo u smislu ovog zakona smatra se zajednica života i privređivanja članova kućanstva i osoba koje traže materijalnu pomoć.

Članovima kućanstva iz prethodnog stavka smatraju se:

1. bračni drug i dijete (bračno, vanbračno, usvojeno, pastorče i dijete bez roditeljskog staranja uzeto na izdržavanje);
2. otac i majka, očuh i mačeha, posvojenik, djed i baba (po ocu i majci) i braća i sestre korisnika.

ČLANAK 39

Stalna osnovna novčana pomoć određuje se u visini od 21% od prosječne mjesecne plaće.

ČLANAK 40

Korisniku stalne osnovne novčane pomoći koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora duže od 30 dana ne pripada stalna osnovna novčana pomoć.

Članovima kućanstva korisnika iz prethodnog stavka može se odrediti stalna osnovna novčana pomoć, ako za to postoje opravdani razlozi.

ČLANAK 41

Obiteljski dodatak pripada članovima kućanstva korisnika stalne osnovne novčane pomoći koji su nesposobni za rad i ispunjavaju neki od uvjeta iz članka 33 ovog zakona i iznosi po članu kućanstva najmanje 20% od padajućeg iznosa stalne osnovne novčane pomoći.

Obiteljski dodatak ne pripada djeci korisnika stalne osnovne novčane pomoći za koju korisnik prima dodatak za školovanje i osposobljavanje za rad, odnosno dodatak na djecu.

ČLANAK 42

Dodatak za školovanje i osposobljavanje za rad pripada korisniku stalne osnovne novčane pomoći za svaku dijete do navršene 26 godine života, ukoliko se nalazi na redovnom obrazovanju i odgoju i iznosi po djetu najmanje 30% od padajućeg iznosa stalne osnovne novčane pomoći.

Dodatak za školovanje i osposobljavanje za rad ne pripada djeci korisnika stalne osnovne novčane pomoći za koju korisnik prima dodatak na djecu.

ČLANAK 43

Dodatak za njegu i pomoć od druge osobe pripada korisniku stalne osnovne novčane pomoći, odnosno članu njegovog kućanstva za koga ostvaruje obiteljski dodatak, ako je paraliziran, obolio od distrofije i srodnih mišićnih i neuromišićnih oboljenja, teško ometen u psihičkom razvoju, slijep ili nepokretan, kome je neophodna pomoć od druge osobe, a pod uvjetnom da nije smješten u organizaciju socijalne skrbi i iznosi za svakog člana najmanje 70% od pripadajućeg iznosa stalne osnovne novčane pomoći.

Dodatak za njegu i pomoć od druge osobe, pod uvjetima iz prethodnog stavka, pripada i svakoj drugoj osobi neovisno od toga da li ispunjava uvjetne za materijalno osiguranje, ukoliko to pravo ne može ostvariti po nekom drugom osnovu, s tim da mu dodatak za njegu i pomoć od druge osobe ne može biti veći od 50% od najvišeg iznosa dodatka za njegu i pomoć od druge osobe utvrđenog ovim zakonom.

Nalaz i mišljenje u smislu prethodnih stavaka daju liječnička povjerenstva određene člankom 34 ovog zakona.

ČLANAK 44

Pravo na povremenu pomoć imaju i materijalno neosigurane osobe koje su sposobna za rad, a nadu se u stanju socijalne potrebe uslijed teškoča izazvanih posebnim okolnostima iz članka 21 ovog zakona, ukoliko ispunjavaju ostale uvjete iz članka 32 ovog zakona.

ČLANAK 45

Gradonačelnik utvrđuje uvjete i kriterije pod kojima se materijalna pomoć može djelomično ili u cijelini dati u naturi.

3. OSPOSOBLJAVANJE ZA ŽIVOT I RAD MALOLJETNIH OSOBA S POSEBNIM POTREBAMA I ODRASLIH INVALIDNIH OSOBA

ČLANAK 46

Ospozobljavanje ima za cilj da djeci s posebnim potrebama i odraslim invalidnim osobama omogući ospozobljavanje za rad pod posebnim uvjetima prema njihovim sklonostima i preostaloj sposobnosti.

ČLANAK 47

O sposobljavanje za život i rad ostvaruju djeca ometena u psihofizičkom razvoju i odrasle osobe s umanjenim psihofizičkim sposobnostima, bez obzira na uzrok nastanka invalidnosti odnosno radne nesposobnosti, ako to pravo ne mogu ostvariti po nekom drugom osnovu, a koja se prema psihofizičkim sposobnostima i godinama života, mogu osposobiti za rad.

Pravo iz stavka 1 ovog članka pripada i djeci osiguranika koja su do dana stupanja na snagu ovog zakona to pravo ostvarili po propisima iz mirovinskog i invalidskog osiguranja.

ČLANAK 48

Osoba koja se radi osposobljavanja za život i rad upućuje na internatski smještaj ima pravo na troškove smještaja, ishrane i prijevoza.

ČLANAK 49

Troškove smještaja i prijevoza snosi osoba koja se smješta na internatski smještaj, roditelj, posvojitelj, skrbnik ili srodnik koji je dužan izdržavati tu osobu ili drugu pravnu ili fizičku osobu koja je preuzela ove obvezu.

Obveza roditelja, posvojitelja, skrbnika i srodnika u snošenju troškova iz stavka 1 ovog članka postoji, ukoliko prihodi po članu kućanska prelaze visinu od 30% prosječne plaće.

Učešće osobe iz stavka 2. ovog članka u troškovima iz stavka 1 ovog članka, utvrđuje posebnom odlukom nadležnog Odjela, u visini razlike iznosa ukupnog prihoda po članu kućanstva i iznosi od 30% prosječne plaće po članu kućanstva.

Troškove smještaja i prijevoza snosi proračun Distrikta u visini iznosa srazmernog materijalnim mogućnostima osobe iz stavka 1 ovog članka utvrđenim na osnovu kriterija iz stavaka 2 i 3 ovog članka.

4. SMJEŠTAJ U USTANOVU SOCIJALNE SKRBI ILI DRUGU OBITELJ

ČLANAK 50

Smještaj u organizaciju socijalne skrbi ili drugu obitelj ima za cilj da osobu u stanju socijalne potrebe osigura socijalnu skrb koja može da obuhvati stanovanje, ishranu, odijevanje, zdravstvenu i drugu njegu, odgoj i osposobljavanje za rad.

ČLANAK 51

Pravo na smještaj u ustanovu socijalne skrbi ili drugu obitelji priznaje se osobi kojoj obitelj ne može osigurati odgovarajuću skrb i osobi bez obiteljske brige kada se na drugi način ne može obezbijediti odgovarajuća zaštita.

Vrstu prava iz stava 1. ovog člana, na osnovu svestranog razmatranja potreba korisnika i mogućnosti njegove porodice, određuje nadležna ustanova socijalne zaštite koja rješava o pravima iz ovog Zakona.

4a. SMJEŠTAJ U USTANOVU SOCIJALNE SKRBI

ČLANAK 52

Smještaj u ustanovu socijalne skrbi ostvaruje se upućivanjem korisnika u odgovarajuću ustanovu, u kojoj se osigurava zbrinjavanje (stanovanje, ishrana, odijevanje, njega, pomoć i staranje), odgoj i obrazovanje, osposobljavanje za određene radne aktivnosti i zdravstvena zaštita u skladu s posebnim propisima, radno – okupacione, kulturno – zabavne i rekreativno – rehabilitacijske aktivnosti i usluge socijalnog rada.

ČLANAK 53

Pravo na smještaj u ustanovu socijalne skrbi ima:

1. djete bez roditeljske brige i djete čiji je razvoj ometen obiteljskim prilikama i to do osposobljavanja za samostalan život, povratka u vlastitu obitelj ili zbrinjavanja u obitelj posvojitelja, ili drugu obitelj, završetka redovnog školovanja, odnosno osposobljavanja za samostalan život,

2. djete s posebnim potrebama stepena umjerene, teže i teške mentalne ometenosti, višestruko ometeno u razvoju, djete oboljelo od autizma, kao i djete s smetnjama u tjelesnom razvoju koje nema uvjete u svojoj obitelji, dok traje potreba za ovim oblikom skrbi,

3. odgojno i zanemareno i odgojno zapušteno dijete, dok traju razlozi za smještaj,

4. trudnica i samohrana majka s djetetom do devet mjeseci života djeteta kojoj je, uslijed materijalne neosiguranosti, neriješenog stambenog pitanja, poremećenih obiteljskih odnosa i sličnih situacija, potrebno privremeno zbrinjavanje,

5. odrasla invalidna osoba s tjelesnim i čulnim oštećenjima, teško kronično oboljela osoba i osoba ometena u mentalnom razvoju koja nije u mogućnosti da samostalno živi u obitelji zbog nepovoljnih zdravstvenih, socijalnih, stambenih ili obiteljskih prilika i osoba s poremećajima u ponašanju,

6. stara osoba koja zbog nepovoljnih zdravstvenih, socijalnih, stambenih i obiteljskih prilika nije u mogućnosti da živi sama ili u obitelji.

4b. SMJEŠTAJ U DRUGU OBITELJ

ČLANAK 54

Pravo na smještaj u drugu obitelji imaju osobe koje, u smislu ovog zakona, imaju pravo na smještaj u ustanovu.

Prilikom izbora obitelji u koju se korisnik smješta, služba koja vrši smještaj rukovodit će se naročito osobnim svojstvima korisnika i članova obitelji u koju se smješta, stambenim i drugim mogućnostima obitelji i potrebama korisnika.

ČLANAK 55

Korisnik se ne može smjestiti u drugu obitelj:

1. u kojoj je netko od članova obitelji liшен roditeljskog prava ili poslovne sposobnosti,
2. u kojoj su poremećeni obiteljski odnosi,
3. u kojoj netko od članova obitelji ima društveno neprihvatljivo ponašanje,
4. u kojoj bi, zbog bolesti člana obitelji, bilo ugroženo zdravlje korisnika i ostvarivanje svrhe smještaja.

ČLANAK 56

Međusobni odnosi službe koja vrše smještaj u obitelj u koju se vrši smještaj uređuje se pismenim ugovorom na osnovu rješenja o smještaju. Ugovor zaključuje Odjel s jednim članom obitelji, koji na taj način postaje hranitelj. Hranitelj ima pravo na naknadu za izdržavanje korisnika i naknada za rad koje se isplaćuje iz sredstava namjenjenim za ostvarivanje prava iz socijalne skrbi.

Kriterije za utvrđivanje visine naknade utvrđuje gradonačelnik.

Smještaj u drugoj obitelji prestaje: sporazumom ugovornih strana, otkazom ugovora, raskidom ugovora, smrću korisnika ili smrću člana obitelji koji je zaključio ugovor o obiteljskom smještaju, kao i ako više ne postoji razlog za primjenu tog oblika skrbi.

Otkaz ugovora o smještaju korisnika u drugoj obitelji daje se pismeno.

Otkazni rok traje najmanje 30 dana, u kom roku je služba dužna da osobi na smještaju osigura odgovarajući oblik skrbi.

ČLANAK 57

Troškove smještaja, odnosno dio troškova, u ustanovi koja pruža usluge socijalne skrbi ili u drugoj obitelji, snosi korisnik skrbi, roditelj, odnosno srodnik koji je dužan izdržavati korisnika, nadležni organ ili druga organizacija i osobe koje su preuzele plaćanja troškova.

ČLANAK 58

Korisnik učestvuje u troškovima svim svojim prihodima i primanjima, umanjenim za iznos sredstava za osobne potrebe.

U troškovima smještaja korisnika učestvuju i roditelji i srodnici obvezni na izdržavanje, osim za osobe mentalno ometene u razvoju stepena teže i teške mentalne ometenosti, kao i osobe višestruko ometene u razvoju s težom i teškom mentalnom ometenošću, osobe oboljele od autizma i osobe duševno oboljele koje su pod starateljstvom.

Osobama smještenim u ustanovu socijalne skrbi koje su bez prihoda, osiguravaju se sredstva za osobne potrebe, osim osobe teško mentalno ometene u razvoju i djetetu do sedam godina starosti.

Kriterije i mjerila za učešće roditelja, odnosno srodnika u troškovima smještaja u ustanovu socijalne skrbi i drugu obitelji i za određivanje iznosa sredstava za osobne potrebe propisuje gradonačelnik.

5. KUĆNA NJEGA I POMOĆ U KUĆI

ČLANAK 59

Kućna njega i pomoć u kući je organizirano pružanje raznih usluga, kao što su: prehrana, obavljanje kućnih i drugih potrebnih poslova i održavanje osobne higijene korisnicima.

ČLANAK 60

Pomoć i njega u kući može se odobriti osobi kojoj je zbog tjelesnog ili mentalnog oštećenja ili trajnih promjena u zdravstvenom stanju neophodna pomoć i njega druge osobe:

- Koja nema mogućnost da joj pomoć i njegu osiguraju roditelj, bračni drug i djeca,
- Koja nema mogućnost da pomoć i njegu osigura iz osobnih sredstava.

ČLANAK 61

Pomoć i njega u kući može obuhvatiti:

- Organiziranje prehrane (nabavka i dostava gotovih obroka u kući, odnosno nabava živežnih namjernica, pomoć u pripremanju obroka i dr.),

- Obavljanje kućnih poslova (kao sto su: pospremanje stana, donošenje vode, ogрева i slično, organiziranje pranja i glačanja rublja, pranje suđa, nabavka lijekova i drugih potrepština)

ČLANAK 62

Pomoć i njegu u kući pruža ustanova socijalne skrbi, a može i pravna i fizička osoba s kojom gradonačelnik sklopi ugovor.

ČLANAK 63

Obveza izdržavanja između srodnika određuje se u skladu s važećim propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi.

Mogućnost izdržavanja ocjenjuje se prema prihodima srodnika obveznog da osigura izdržavanje, pri čemu se uzimaju u obzir njegove obiteljske prilike i druge okolnosti koje mogu biti od uticaja za utvrđivanje te mogućnosti.

Centar za socijalni rad rješenjem utvrđuje iznos koji je srodnik, po osnovu učešća u izdržavanju, u obvezi da osigura osobi nesposobnoj za rad, u skladu s kriterijima i mjerilima koje propisuje gradonačelnik.

ČLANAK 64

Centar za socijalni rad ima pravo na naknadu sredstava isplaćenih na ime materijalnog osiguranja, dodatka za pomoć i njegu druge osobe, smještaja, ustanovu socijalne skrbi ili smještaja u drugu obitelj od osoba koje su po zakonu dužne da učestvuju u izdržavanju korisnika, kao i od korisnika socijalne skrbi u slučaju da otuđi nepokretnu imovinu.

U slučaju smrti korisnika socijalne skrbi, Centar za socijalni rad ima pravo na naknadu iznosa isplaćenog na ime izdržavanja osoba navedenih u stavku 1 ovog članka iz ostavinske mase.

Centar za socijalni rad, na osnovu pravomoćnog rješenja o priznavanju prava na socijalnu akrb, ima pravo na zabilježbu potraživanja u zemljišnim knjigama na nekretninama u vlasništvu korisnika socijalne skrbi.

Sredstva osigurana realizacijom zahtjeva iz stavaka 1 i 2 ovog članka uplaćivat će se u proračun Distrikta.

ČLANAK 65

Pravo na materijalnu pomoć i druge oblike socijalne skrbi može ostvariti osoba koja ispunjava uvjete iz članka 31 ovog zakona i uvjete propisane općim aktom gradonačelnika, a ima nepokretnu imovinu koja mu predstavlja smetnju kod ostvarivanja ovih prava, ukoliko tu svoju imovinu prenese u imovinu Distrikta bez naknade, i to počevši od prvog dana narednog mjeseca od davanja pismene izjave o prenosu nepokretne imovine. Istovremeno s prenosom imovine gradonacelnik ce zaključiti ugovor o doživotnom izdržavanju s prenositeljem. Standardni uvjeti pod

kojima će se ugovori o doživotnom izdržavanju zaključivati bit će utvrđeni odlukom gradonačelnika.

Isplata materijalne pomoći i dugi oblici socijalne skrbi koju ostvari osoba iz prethodnog stavka padaju na teret proračuna Distrikta.

INSTITUCIJA REVIZIJE

ČLANAK 66

Centar za socijalni rad, koji pruža usluge socijalnog rada u postupku rješavanja prava iz oblasti socijalne skrbi, može svakog trenutka izvršiti reviziju nad priznatim pravom korisnika, ukoliko dođe do promjene okolnosti koje utječu na ostvareno pravo.

V. USTANOVE SOCIJALNE SKRBI

ČLANAK 67

O ostvarivanju prava na socijalnu skrb utvrđenih ovim zakonom brinu se ustanove socijalne skrbi.

ČLANAK 68

Ustanove socijalne skrbi osniva Skupština.

ČLANAK 69

Ustanove socijalne skrbi mogu se osnovati u javnoj, privatnoj i mješovitoj svojini.

Aktom o osnivanju uređuju se obveze i prava osnivača prema ustanovi, a ukoliko je više osnivača oni međusobne odnose reguliraju ugovorom.

ČLANAK 70

Ustanova socijalne skrbi može se osnivati, ako su pored općih uvjeta propisanih za osnivanje ustanova, ispunjeni i sljedeći uvjeti:

- Da postoji trajna potreba za obavljanje određene djelatnosti socijalne skrbi;
- Da su utvrđeni osnovni zadatci, dugoročni ciljevi, plan i program rada ustanove;
- Da je osiguran odgovarajući prostor i oprema, za uspješan rad ustanove;
- Da su osigurani potrebni stručni i drugi radnici;
- Da je utvrđeno financiranje i materijalna sredstva potrebna za rad ustanove;
- Da je potreban nivo kvaliteta osnivanja ustanove;
- I drugi uvjeti utvrđeni zakonom.

ČLANAK 71

Bliže uvjete u pogledu prostora, opreme i potrebnih stručnih i drugih radnika ustanove socijalne skrbi propisuje Odjel.

ČLANAK 72

Ustanova socijalne skrbi koju osniva Skupština, kao i druga pravna i fizička osoba može početi da radi i obavlja djelatnosti kada Odjel utvrdi da su ispunjeni uvjeti za početak rada i obavljanje djelatnosti ustanove.

ČLANAK 73

Ustanove socijalne skrbi vode evidenciju o korisnicima i dokumentaciju o stručnom radu. Odjel propisuje sadržaj i način vođenja evidencije i dokumentacije iz stavka 1ovog članka.

ČLANAK 74

Ukoliko se u ustanovi socijalne skrbi organizira prosvjed mora se osigurati, u ovisnosti od djelatnosti, nesmetano i kontinuirano obavljanje sljedećih poslova:

1. redovna isplata novčanih primanja korisnika;
2. zbrinjavanje, ishrana i zdravstvena zaštita korisnika smještenih u socijalne ustanove.

Odjel posebnim aktom utvrđuje poslove i zadatke iz stavka 1ovoga članka koji moraju da se obavljaju za vrijeme trajanja prosvjeda, kao i način i uvjeti za obavljanje tih poslova i zadataka.

ČLANAK 75

Ustanove socijalne skrbi u obavljanju svoje djelatnosti surađuju s korisnikom, obitelji, građanima, ustanovama u oblasti zdravstva, odgoja, obrazovanja, osposobljavanja i rehabilitacije, organizacijama Crvenog križa, invalidskim i drugim humanitarnim organizacijama, drugim ustanovama i poduzećima, vjerskim organizacijama i fundacijama.

ČLANAK 76

U cilju unapređenja oblasti i pojedinih kategorija korisnika socijalne skrbi, ustanove socijalne skrbi mogu formirati odgovarajuće udruge.

CENTAR ZA SOCIJALNI RAD I OSTALE USTANOVE SOCIJALNE SKRBI

ČLANAK 77

Centar za socijalni rad je javna ustanova.

ČLANAK 78

Radi obavljanja poslova neposredne socijalne skrbi, zaštite obitelji, a naročito obitelji s djecom, kao i obavljanja drugih poslova utvrđenih zakonom i drugim propisima za područje Distrikta osniva se Centar za socijalni rad.

Centar za socijalni rad je javna ustanova koju osniva Skupština.

Na osnivanje, registraciju, djelatnost, prestanak rada i druga pitanja u vezi sa radom Centra za socijalni rad primjenjuju se propisi o ustanovama.

Centar za socijalni rad može se osnivati ako ispunjava uvjete propisane zakonom i ima najmanje četiri radnika s završenim fakultetom ili višom školom, VII/1 ili VI/1 stupanj stručne spreme: psiholog, pedagog (pedagog – psiholog), socijalni radnik, pravnik i defektolog.

ČLANAK 79

U provođenju socijalne skrbi i socijalnog rada, Centar za socijalni rad vrši sljedeće javne ovlasti:

- rješava u prvom stepenu o ostvarivanju prava iz oblasti dječije zaštite,
- rješava u prvom stepenu o ostvarivanju prava iz oblasti obiteljske zaštite i starateljstva,
- pruža usluge socijalnog rada u postupku rješavanja s pravima iz oblasti socijalne skrbi,
- vrši isplatu novčanih prava utvrđenih ovim zakonom.

Centar za socijalni rad, pored poslova iz stavka 1 ovog članka, obavlja i stručne poslove u provođenju socijalne skrbi i socijalnog rada, obiteljske zaštite i dječije zaštite:

1. otkriva i prati socijalne potrebe građana i probleme u oblasti socijalne skrbi,

2. predlaže i poduzima mjere u rješavanju stanja socijalnih potreba građana i prati njihovo izvršenje,
3. organizira i provodi odgovarajuće oblike socijalne skrbi i dječije zaštite i neposredno pruža usluge socijalne skrbi i socijalnog rada,
4. razvija i unapređuje preventivne aktivnosti koje doprinose sprječavanju i suzbijanju socijalnih problema,
5. pruža dijagnostičke usluge, provodi odgovarajući tretman, savjetodavno-terapijske usluge i stručnu pomoć korisnicima,
6. podstiče, organizira i koordinira profesionalni i dobrovoljni rad u oblasti socijalne skrbi,
7. radi na izvršavanju odgojnih mjera prema maloljetnim osobama,
8. vodi evidenciju i dokumentaciju o pruženim uslugama i poduzetim mjerama u okviru svoje djelatnosti,
9. vrši i druge poslove utvrđene Zakonom i odlukom gradonačelnika.

ČLANAK 80

Odjel će utvrditi normative i standarde za obavljanje poslova Centra za socijalni rad u vršenju javnih ovlasti.

ČLANAK 81

Ustanove socijalne skrbi (u daljem tekstu: ustanove) pružaju usluge kojima se u cjelini ili djelomično zadovoljavaju socijalne i druge potrebe korisnika socijalne skrbi.

Ustanove se osnivaju radi zbrinjavanja određenih kategorija korisnika socijalne skrbi i obavljanja stručnih i drugih poslova socijalne skrbi.

Rad ustanova socijalne zaštite je javan.

Javnost se može isključiti u pojedinim postupcima, kada je to utvrđeno propisima o obiteljskim odnosima i o krivičnom postupku.

Ustanove se osnivaju odlukom Skupštine kao:

1. Centar za socijalni rad,
2. ustanove za djecu:
 - za djecu bez roditeljskog brige;
 - za odgojno zanemarenju i zapuštenju djecu;
 - za djecu ometenu u fizičkom ili psihičkom razvoju,
3. ustanova za odrasle i stare osobe,
4. ustanova za socijalno-zdravstveno zbrinjavanje invalidnih i drugih osoba,
5. ustanove za dnevni boravak korisnika socijalne skrbi.

ČLANAK 82

U obavljanju djelatnosti ustanove ne smiju uspostavljati nikakva ograničenja u pogledu teritorijalne, nacionalne, vjerske, političke i bilo koje druge pripadnosti korisnika tih ustanova.

SAMOSTALNO OBAVLJANJE SOCIJALNE SKRBI KAO PROFESIONALNE DJELATNOSTI

ČLANAK 83

Samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti obuhvaća poslove savjetovališta i poslove pružanja pomoći i njege.

ČLANAK 84

Poslove iz članka 84 ovog zakona može obavljati fizička osoba ako:

- ima odgovarajuću stručnu spremu,
- ima poslovnu sposobnost,
- ima zdravstvenu sposobnost za obavljanje djelatnosti,
- nije u radnom odnosu,
- raspolaže odgovarajućim prostorom i opremom.

Poslove iz članka 84 ovog zakona ne može obavljati osoba protiv koje se vodi istražni ili kazneni postupak ili je pravomočno osuđena za kazneno djelo protiv života i tijela, protiv slobode i prava čovjeka i građanina, protiv dostojanstva osobe i morala, protiv braka, obitelji i omladine.

ČLANAK 85

Zahtjev za obavljanje poslova socijalne skrbi iz članka 84 ovog zakona podnosi se Odjelu koji rješenjem izdaje odobrenje za početak rada, nakon što utvrdi da su ispunjeni uvjeti za rad propisani ovim zakonom i odgovarajućim podzakonskim aktima.

U slučaju podnošenja zahtjeva za proširenje djelokruga rada primjenit će se stavak 1 ovog članka.

ČLANAK 86

Fizička osoba koja samostalno kao profesionalnu djelatnost obavlja poslove savjetovališta i poslove pružanja pomoći i njege dužna je o početku, načinu i djelokrugu rada izvijestiti Centar za socijalni rad na čijem području djeluje.

Osoba iz stavka 1 ovog članka u svom nazivu ističe ime i prezime, adresu nositelja djelatnosti i oznaku djelatnosti.

ČLANAK 87

Odjel ce voditi evidenciju fizičkih osoba koje samostalno obavljaju profesionalnu djelatnost iz članka 84 ovog zakona kojima je odobrio rad.

Sadržaj i način vođenja evidencije iz stavka 1 ovoga članka propisat će Odjel.

ČLANAK 88

Stručne poslove u savjetovalištu može obavljati radnik visoke stručne spreme društvenog usmjerenja koji ima najmanje tri godine radnog iskustva na istim ili sličnim poslovima.

Više osoba koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1 ovog članka mogu osnovati zajedničko savjetovalište.

ČLANAK 89

Poslove pomoći i njege može obavljati fizička osoba koja ima najmanje srednju stručnu spremu, a može zaposliti do tri radnika.

ČLANAK 90

Fizička osoba koja samostalno obavlja socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost dužna je:

- pružati usluga skladno rješenju Centra za socijalni rad,
- u obavljanju poslova socijalne skrbi iz članka 84 ovog zakona primjenjivati metode stručnog rada, poštovati odnos korisnika, njegovo dostojanstvo i nepovredivost osobnog i obiteljskog života i čuvati profesionalnu tajnu,
- voditi evidenciju o pruženim uslugama,
- davati podatke o svom radu na zahtjev nadležnog odjela.

ČLANAK 91

Rješenje za samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti prestaje:

1. odjavom,
2. po sili zakona,
3. rješenjem nadležnog odjela.

ČLANAK 92

Rješenje za samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti prestaje po sili zakona ako osoba koja ima rješenje za rad:

1. umre,
2. izgubi potpuno ili djelomično poslovnu sposobnost,
3. zasnuje radni odnos s punim radnim vremenom,
4. bude pravomoćnom sudskom presudom osuđena za kazneno djelo koje predstavlja zabranu za samostalno obavljanje socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti, kao i kazneno djelo počinjeno u toj djelatnosti ili u svezi s tom djelatnošću,
5. izgubi opću ili posebnu zdravstvenu sposobnost za obavljanje poslova,
6. više od tri mjeseca ne podmiruje dospjele obvezne doprinose propisane posebnim zakonima.

Odjel rješenjem utvrđuje prestanak samostalnog obavljanja socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti.

ČLANAK 93

Odjel donosi rješenje o prestanku samostalnog obavljanja socijalne skrbi kao profesionalne djelatnosti ako se nedostaci u obavljanju poslova utvrđeni inspekcijskim nadzorom ne otklone u određenom roku.

Rješenje o prestanku samostalnog obavljanja poslova socijalne skrbi iz stavka 1 ovog članka Odjel može donijeti i u slučaju:

1. ako osoba kojoj je izdano rješenje za obavljanje poslova ne obavlja poslove osobno ili ako rabi rad drugih osoba suprotno odobrenju.
2. ako osoba kojoj je izdano rješenje prestane s radom bez dopuštenja nadležnog Odjela.
3. ako i nakon upozorenja nadležnog Odjela koji obavlja inspekcijski nadzor ne postupi u skladu sa člankom 91 ovog zakona.

ČLANAK 94

Osobe koje samostalno obavljaju socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost mogu privremeno obustaviti poslovanje zbog bolesti ili drugog opravданog razloga.

O privremenoj obustavi poslova mora se izvijestiti Odjel i Centar za socijalni rad.

ČLANAK 95

Osobi koja samostalno obavlja socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost Odjel može povjeriti obavljanje djela poslova iz članka 80 ovog zakona, a Centar za socijalni rad druge poslove u skladu s ovim zakonom.

Za obavljanje poslova iz stavka 1 ovog članka Odjel sklapa ugovor s osobom koja samostalno obavlja socijalnu skrb kao profesionalnu djelatnost.

Odjel može ovlastiti Centar za socijalni rad za sklapanje ugovora iz stavka 2 ovoga članka.

ČLANAK 96

Ustanove socijalne skrbi te fizičke osobe koje samostalno obavljaju socijalnu skrbi kao profesionalnu djelatnost i u prostorijama u kojima vrše ovu djelatnost u vezi s uvjetima uporabe komunalnih usluga i električne energije izjednačene su s kućanstvom.

NADZOR NAD STRUČNIM RADOM USTANOVA SOCIJALNE SKRBİ

ČLANAK 97

Nadzor nad stručnim radom ustanova socijalne skrbi (u daljem tekstu: nadzor) ima za cilj unapređivanje stručnog rada, instruktaže i pravovremeno ukazivanje na nepravilnost i propuste u stručnom radu, radi poduzimanja odgovarajućih mjera potrebnih za sprječavanje ili otklanjanje štetnih posljedica.

ČLANAK 98

Nadzor obavlja Odjel, na osnovu programa koje će sam donijeti.

ČLANAK 99

Nadzor se vrši stalno i sustavno uključujući neposredan uvid, kontrolu i druge oblike provjere ostvarivanja zadataka, odnosno načina organiziranja i primjene odgovarajućih stručnih postupaka i metoda na ostvarivanju pojedinih prava i oblika socijalne skrbi, kao i pružanje neposredne stručne pomoći.

ČLANAK 100

Nakon obavljenog nadzora Odjel podnosi izvješće gradonačelniku u roku od 8 dana.

Izvješće obvezno sadrži:

1. prikaz utvrđenog stanja,
2. prijedlog mjera i rokovi za otklanjanje nedostataka
3. prijedlog drugih mjera koje službenik s posebnim ovlastima smatra neophodnim.

OSIGURANJE SREDSTAVA

ČLANAK 101

Sredstva za ostvarivanje prava utvrđenih ovim zakonom osiguravaju se proračunom Distrikta, kao i:

1. Proračunom BiH,
2. Doprinosima,
3. Porezima,
4. Donacijama,
5. I drugim načinima sukladno zakonu.

U pogledu primjene odredbi iz točaka 2 i 3 prethodnog stavka, gradonačelnik je ovlašten da donese odluku o privremenim stopama koje će se primjenjivati do donošenja odgovarajućih propisa.

U proračunu Distrikta osiguravaju se sredstva za materijalno osiguranje, dodatak za pomoć i njegu druge osobe, smještaj u ustanovu socijalne skrbi, smještaj u drugu obitelj, pomoć u kući, te usluge socijalnog rada i financiranje ustanova socijalne skrbi za vršenje javnih ovlasti povjerenih ovim zakonom.

U proračunu BiH osiguravaju se sredstva za izgradnju, adaptaciju, sanaciju i opremanje ustanova socijalne skrbi.

ČLANAK 102

Sredstva koja se osiguravaju u proračunu Brčko Distrikta BiH za funkcionalno osiguranje korisnika socijalne skrbi isplaćuju se direktno korisnicima.

Centar za socijalni rad dužan je da sredstva iz stavka 1 ovog članka, pravda pravosnažnim rješenjem o priznatim pravima, kao i blagovremeno dostavljenim popisima korisnika potraživanja.

ČLANAK 103

Ustanove socijalne zaštite stječu sredstva za rad izvršenjem programa socijalne, zdravstvene i odgojno obrazovne djelatnosti, radnog osposobljavanja prema obimu i kvalitetu usluga i utvrđenim pojedinačnim cijenama i programom u cjelini.

Odnosi Odjela i ustanove socijalne skrbi u pogledu prenošenja sredstava, uporabi smještaja i drugih pitanja od značaja za osiguravanje prava na smještaj bliže se uređuju ugovorom.

ČLANAK 104

Ustanove socijalne skrbi mogu stjecati sredstva iz drugih izvora.

ČLANAK 105

Odjel propisuje kriterije i mjerila za utvrđivanje cijene usluga i utvrđuje cijene usluga za smještaj korisnika, u skladu sa ovim zakonom, cijenom programa rada Centra za socijalni rad u dijelu poslova koji se odnose na vršenje javnih ovlasti, kao i cijenu programa za vršenje radnog osposobljavanja korisnika u odgovarajućoj organizaciji koja obavlja poslove osposobljavanja.

Odjel propisuje kriterije i mjerila za utvrđivanje cijene usluga i utvrđuje cijene usluga u socijalnim ustanovama koje osniva Skupština Brčko Distrikta BiH.

KAZNENE ODREDBE

ČLANAK 106

Novčanom kaznom od 500,00 KM do 1.000,00 KM kaznit će se za prekršaj ustanova ako:

- korisniku, protivno odredbama ovog zakona, uskrati ili ograniči prava koja mu pripadaju,
- omogući uporabu prava osobi kojoj ne pripada pravo po ovom zakonu ili mu ne pripada u tom obliku,
- ne primi osobu koju uputi Centar za socijalni rad,
- otpusti korisnika iz ustanove suprotno odredbama,

Za prekršaj iz stavka 1 ovog članka kaznit će se i odgovorna osoba u ustanovi, novčanom kaznom od 100,00 KM do 400,00 KM.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

ČLANAK 107

Svi korisnici koji su ostvarili pravo po Privremenoj odluci o socijalnoj skrbi osoba u stanju socijalne potrebe na području Distrikta, dužni su proći reviziju u roku od šest mjeseci, a postupci za ostvarivanje prava prije stupanja na snagu ovog zakona, a koji nisu završeni okončat će se po odredbama ovog zakona.

ČLANAK 108

Odjel će radi provođenja ovog zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti odgovarajuće propise i opće akte iz svoje nadležnosti.

ČLANAK 109

Postojeće ustanove koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi, dužne su uskladiti i druge opće akte s odredbama ovog zakona u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu propisa iz članka 110 ovoga zakona.

ČLANAK 110

Ustanove socijalne skrbi dužne su uskladiti svoj rad i organizaciju i sve opće akte s odredbama ovog zakona u roku od 1 godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

ČLANAK 111

Gradonačelnik će na prijedlog Odjela i Odjela za obrazovanje Vlade Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u roku od jedne godine od dana stupanja ovog zakona donijeti odluku o otkrivanju, ocjenjivanju sposobnosti, razvrstavanju i evidenciji djece i omladine ometene u psihičkom u fizičkom razvoju.

ČLANAK 112

Odjel će u roku od 1 godine od dana stupanja na snagu ovog zakona donijeti pravilnike o:

1. općim, tehničkim i stručnim uvjetima za ostvarivanje i rad ustanova socijalne skrbi,
2. evidenciji i dokumentaciji koje vode službe socijalne skrbi,
3. uvjetima za rješavanje stambene problematike.

ČLANAK 113

Do donošenja propisa iz prethodnog članka primjenjivat će se:

1. pravilnik o otkrivanju, ocjenjivanju i sposobnosti, razvrstavanju i evidenciji djece i omladine ometene u fizičkom i psihičkom razvoju (»Sl. list SRBiH« broj 33/86),
2. pravilnik o općim, tehničkim i stručnim uvjetima za osnivanje i rad ustanova socijalne skrbi (»Sl. list RBiH« broj 12/72),
3. pravilnik o evidenciji i dokumentaciji koju vode službe za socijalnu skrb (»Sl. list SRBiH« broj 12/72).

ČLANAK 114

Danom početka primjene ovog zakona prestaje važiti Privremena odluka o socijalnoj skrbi osoba u stanju socijalne potrebe na području Brčko Distrikta BiH.

ČLANAK 115

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom glasniku Brčko Distrikta BiH«.

**Босна и Херцеговина
БРЧКО ДИСТРИКТ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**Bosna i Hercegovina
BRČKO DISTRIKT
BOSNE I HERCEGOVINE**

СКУПШТИНА БРЧКО ДИСТРИКТА

SKUPŠTINA BRČKO DISTRINKTA

**Broj:0-02-022-328/02
Brčko, 13. prosinac 2002. godine**

**PREDSJEDNIK
SKUPŠTINE BRČKO DISTRINKTA**

Mirsad Đapo, dipl. pravnik

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.